

Càntut

Cançons de tradició oral

La dama d'Aragó

Núria Carrera i Molas, Beget

1.Ia Pa - rís n'hi hau-na da-ma, n'és bo - ni - ca cum el sol; té la ca - be - lle - ra ros - sa que li
ca - be - lle - ra ros - sa, que li ar - ri - ba als ta - lons; se(u) ma - re la'n pen - ti - na - va, amb u -
re la'n pen - ti - na - va amb u - na pin - te - ta d'or, se(u) ti - a li'n fa les tre - nes, els ca
ar - ri - ba als ta - lons, i a - di - ós, An - na Ma - ri - a, ro - ba -
na pin - te - ta d'or,
11 bells d'en dos en dos,

1. 2. 3.

do - ra de l'a - mor, i a - di - ós. Té la
3.Se(u) ma -

Cada trena una perla, cada perla un anell d'or.
Son germà se la mirava i amb un ull molt piadós.
-No en fòssim germans, Maria, ens casaríem tot(s) dos.
Se'n gafen *mano per mano* i a missa se'n van los dos.
A l'entra(r)-ne de l'*iclèisia*, els altarns relluen tots,
capellà que en diu la missa, n'ha perduda la lliçó.
(Con) ne diu *Dominus vobiscum*: -Quina dama que en veig jo!
L'escolà que la'n servia, diu: -Per mi la'n vol(d)ria jo!
Ai, les monges que al cor canten, totes criden: -Què és això?